

Parròquia de Sant Pere d'Octavià

full informatiu 1107 – Nadal de N. S. Jesucrist – 25 de desembre 2016

Quan el Salvador assumeix la nostra fragilitat, la naturalesa humana rep una incomparable noblesa: la rescata de tota maldat per fer-ne un poble ben seu, apassionat per fer el bé

fins que brolli la pau a totes les nacions de la terra

Les celebracions d'aquests dies.

El dia de Nadal l'horari de misses és el dels diumenges.

(Avui al vespre no hi haurà cant de Vespres)

Demà Sant Esteve celebrarem la Missa a les 11 en castellà i 12 i 20 en català. (NO hi haurà Missa de nou)

NADAL EN FAMÍLIA

*L'OFRENA D'ALIMENTS de diumenge passat va reunir molts queviures. A més, es van rebre donatius de particulars i també d'algunes escoles. Moltes gràcies. Déu els ho pagui.

*LES APORTACIONS A CARITAS DIOCESANA van ser de 706 sobres que van recollir 7.695 euros. Moltes gràcies.

*EL DINAR DE NADAL a la parròquia aplega 6 comensals.

VISITEU

“PESSEBRES I FIGURES”

amb els treballs de les famílies de la catequesi:

Dies feiners de 18 a 20h.

Dies festius de 12 a 14 i de 18 a 21h.

a la casa abacial del monestir.

Pessebre amb ànima

Alguns contemporanis devien pensar que era una bajanada que Sant Francesc digués la Missa de Nadal sobre el fenc entre animals d'estable. Però el sant d'Assís, va fer entrar pels sentits una veritat difícil: cercar i trobar Déu allà on és i no on pretenem que sigui.

Hi ha esperits religiosos que de bona fe situen Déu en els temples o en el pensaments dels savis. Els agrada confondre el transcendent amb la grandiloqüència i la màgia.

Sant Francesc en canvi va plantar l'altar sobre l'alfals, amb el nadó entre el bou i la mula perquè sabia que el Déu dels cristians s'amaga entre il·letrats i animals.

Després, molts deixebles s'han endut aquella Missa a casa. I entre la molsa i la palla veuen que la figura més petita és la més gran perquè fa entendre que Déu vol que palpem la tendresa sense límit.

Els escèptics veuen les figures de pessebre com a pilots de fang. Però davant les "icones" molts s'entendreixen i resen. Els infants les amaren d'innocència, els homes fets i les dones madures, de nostàlgia, de llàgrimes els enyorats. No són només fang: han absorbit dolor i joia, llàgrimes i esperances. Com ajuden a pregar!

I com les enyoren els cristians que se'n veuen privats!

Avui mateix milers de cristians sirians es troben orfes de tot auxili per celebrar el mateix Nadal que nosaltres celebrem, tan distrets...

Ve a tomb recordar un poema de Ventura Gassol (Conseller de Cultura de la Generalitat Republicana, en l'època convulsa quan el fanatisme imposava mort i destrucció, com tristament es repeteix)

Ell va procurar salvar moltes vides i tot el que va poder del patrimoni de Catalunya (el nostre monestir, per exemple) i a causa d'això, va ser perseguit pels seus mateixos i es va haver d'exiliar.

Des del forçat exili, va descriure una enyorança que es correspon a la que molts pateixen ara mateix:

"Aquesta nit, lluny de la llar paterna, sense la mar ni els fills ni un trist bressol, té una claror de mort que m'enlluerna i no voldria que em deixessis sol"

Nosaltres, els deixarem sols? Visquem un Nadal com Déu mana.

AGRAÏMENT

La celebració d'aquestes festes ve precedida i acompanyada l'esforç generós d'un grup de fidels que passen desapercebuts. Que per cada hora que han deixat la família per servir la comunitat, el Senyor els recompensi amb un intens goig espiritual.

Les intencions de pregària són a la cartellera

Parròquia de Sant Pere d'Octavià

hoja informativa 1107 – Navidad de N. S. Jesucristo – 25 de

Quando el Salvador
asume nuestra fragilidad,
la naturaleza humana
recibe una incomparable
nobleza: la rescata de
toda maldad para hacerla
un pueblo intensamente
suyo, apasionado por
hacer el bien hasta que
brote la paz en todas las
naciones de la tierra

(el Salvador)

Las celebraciones de estos días.

El día de Navidad, el horario de misas es el de los domingos.

(Hoy por la noche no habrá canto de Vísperas)

Mañana San Esteban celebraremos la Misa a las 11 en castellano
y 12 y 20 en catalán. (NO habrá Misa de nueve)

NAVIDAD EN FAMILIA

*LA OFRENDA DE ALIMENTOS del domingo pasado
reunió muchos alimentos. Además, se recibieron donativos
de particulares y también de algunas escuelas. Muchas
gracias. Dios se lo pague.

*LAS APORTACIONES A CÁRITAS DIOCESANA fueron de
706 sobres que recogieron 7.695 euros. Muchas gracias.

*LA COMIDA DE NAVIDAD en la parroquia reunirá a 6
comensales.

VISITAD

“PESEBRES Y FIGURAS”

con los trabajos de las familias de la catequesis:

Días laborables de 18 a 20h.

Días festivos de 12 a 14 y de 18 a 21h.

en la casa abacial del monasterio.

Pesebre con alma

Algunos contemporáneos seguramente pensaban que era una tontería que San Francisco dijese la Misa de Navidad sobre el heno entre animales de establo. Pero el santo de Asís hizo entrar por los sentidos una verdad difícil: buscar y encontrar a Dios allí donde está, y no donde pretendamos que esté.

Hay espíritus religiosos que, de buena fe, sitúan a Dios en los templos o en el pensamiento de los sabios. Les gusta confundir lo trascendente con la grandilocuencia y la magia.

San Francisco, en cambio, plantó el altar sobre la alfalfa, con el niño entre el buey y la mula, porque sabía que el Dios de los cristianos se esconde entre iletrados y animales.

Después, muchos discípulos se han llevado aquella Misa a casa. Y entre el musgo y la paja ven que la figura más pequeña es la más grande, porque hace entender que Dios quiere que palpemos la ternura sin límite.

Los escépticos ven las figuras de pesebre como montones de barro. Pero ante los “iconos”, muchos se enternecen y rezan. Los niños las empapan de inocencia, los hombres y mujeres maduros, de nostalgia; de lágrimas los añorados. No son sólo barro: han absorbido dolor y alegría, lágrimas y esperanzas. ¡Cómo ayudan a rezar!

¡Y cómo las añoran los cristianos que se ven privados de ellas!

Hoy mismo, miles de cristianos sirios se encuentran huérfanos de todo auxilio para celebrar la misma Navidad que nosotros celebramos, tan divertidos...

Viene a cuento recordar un poema de Ventura Gassol (Conseller de Cultura de la Generalitat Republicana en la época convulsa cuando el fanatismo imponía muerte y destrucción, como tristemente se repite)

Él procuró salvar muchas vidas, y todo lo que pudo del patrimonio de Cataluña (nuestro monasterio, por ejemplo) y a causa de eso fue perseguido por los suyos propios, y tuvo que exiliarse.

Desde el exilio forzoso, describió una añoranza que se corresponde con la que muchos sufren ahora mismo:

“Esta noche, lejos del hogar paterno, sin el mar ni los hijos ni una triste cuna, tiene una claridad de muerte que me deslumbra, y no querría que me dejaseis solo”

Nosotros, ¿los dejaremos solos? Vivamos una Navidad como Dios manda.

AGRADECIMIENTO

La celebración de estas fiestas viene precedida y acompañada por el esfuerzo generoso de un grupo de fieles que pasan desapercibidos. Que por cada hora que han dejado la familia para servir a la comunidad, el Señor los recompense con un intenso gozo espiritual.

Las intenciones de oración están en la cartelera